

بررسی اثر ضدبacterی عصاره‌های برگ جعفری کوهی آنبوه عليه استافیلوكوس اورئوس و اشرشیاکلی و تفکیک جزء‌های مؤثر

یعقوب صرافی^{۱*}, حدیث توحدی^۲, حسین دهقان^۳

۱-دکتری شیمی آلی، گروه شیمی آلی، دانشکده شیمی، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران

۲-کارشناسی ارشد شیمی آلی، گروه شیمی آلی، دانشکده شیمی، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران

۳-دکتری شیمی آلی، مرکز تحقیقات گیاهان دارویی، دانشگاه شاهد، تهران، ایران

* آدرس مکاتبه: بابلسر، دانشگاه مازندران، دانشکده شیمی، گروه شیمی آلی، کدپستی: ۴۷۴۱۶ - ۱۳۵۳۴

تلفن و نمایر: ۰۱۱ (۳۵۳۰ ۲۳۵۰)

پست الکترونیک: h.dehghan@shahed.ac.ir ,ysarrafi@umz.ac.ir

تاریخ تصویب: ۹۶/۲/۲

تاریخ دریافت: ۹۵/۶/۲۷

چکیده

مقدمه: جعفری کوهی آنبوه (*Pimpinella affinis*) از خانواده چتریان و یکی از سیزی‌های مصرفی مناطق شمالی ایران است.

هدف: پژوهش حاضر به منظور بررسی اثر ضدبacterی عصاره‌های برگ جعفری کوهی آنبوه عليه دو سویه استافیلوكوس اورئوس و اشرشیاکلی و جداسازی اجزای موثر آن انجام شد.

روش بررسی: حداقل غلظت بازداری (MIC) عصاره‌های هگزانی، اتیل استاتی و متوالی به دست آمده از برگ جعفری کوهی آنبوhe علیه استافیلوكوس اورئوس و اشرشیاکلی (تهیه شده از سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران) به روش برات میکرودایلوشن بررسی شد. با توجه به نتایج حاصل، عصاره اتیل استاتی جهت جداسازی اجزای فعال آن انتخاب و سپس با استفاده از روش‌های کروماتوگرافی ستونی و لایه نازک (TLC) به ۲۹ جزء تفکیک شد. اثر ضدبacterیالی اجزای به دست آمده نیز مورد بررسی قرار گرفت.

نتایج: عصاره اتیل استاتی (با $MIC=1/۱۰ \text{ mg/ml}$ علیه استافیلوكوس اورئوس و $MIC=۲/۰ \text{ mg/ml}$ علیه اشرشیاکلی) نسبت به دو عصاره دیگر نتایج بهتری را نشان داد. از میان ۲۹ جزء به دست آمده از عصاره اتیل استاتی، جزء‌های F۳-F۵ و F۸ و F۹ علیه استافیلوكوس اورئوس (با $MIC=۵/۰ \mu\text{g/ml}$ و $P=۰/۰۵$) دارای بالاترین قدرت مهارکنندگی بودند. حداقل غلظت بازداری کلرامفینیکل به عنوان استاندارد علیه استافیلوكوس اورئوس برابر با $MIC=۱/۰ \mu\text{g/ml}$ (P=۰/۰۱) می‌باشد. تمامی نتایج گزارش شده دارای p-value کمتر از $۰/۰۵$ می‌باشند و دارای سطح معنی داری مناسبی هستند.

نتیجه‌گیری: نتایج این مطالعه نشان داد که اثر مهارکنندگی هر سه عصاره هگزانی، اتیل استاتی و متوالی بر روی باکتری استافیلوكوس اورئوس بیشتر از اشرشیاکلی است. همچنین جزء‌بندی عصاره اتیل استاتی منجر به بدست آوردن جزء‌هایی (F۳-F۵) و (F۹) تا $۲/۰$ برابر فعال‌تر از خود عصاره اتیل استاتی شد.

گل واژگان: جعفری کوهی آنبوhe، استافیلوكوس اورئوس، اشرشیاکلی، کروماتوگرافی

مقدمه

جمله ایران کاربردهای مختلفی دارند. برای مثال از گونه *P. anisum* به عنوان عامل خلطآور، ضداسپاسم، افزایشدهنه شیر، ضدغوفنیکننده، ضدنفخ و مدر در داروهانها و به عنوان افزودنی در صنایع نوشیدنی استفاده می‌شود [۹]. در فارماکوپه آلمان از *P. saxifraga* در داروهای خلطآور و افزایشدهنه ترشحات برونش استفاده می‌شود و در ترکیه از آن به عنوان یک داروی تسکیندهنه، خلطآور، ضدنفخ و مقوی نام می‌برند [۱۱]. همچنین گونه *P. major* در استرالیا به عنوان یک داروی ضد باکتری به فروش می‌رسد [۹].

تاکنون مطالعات محدودی بر روی جعفری کوهی انبوه (*Pimpinella affinis*) صورت گرفته است. در تمامی آنها تنها ترکیبات موجود در انسانس (ترکیبات فرار) این گیاه بررسی شده است. با توجه به مطالعات انجام شده، ترکیبات اصلی انسانس این گیاه بسته به محل رویش آن متفاوت است. برای مثال، ترکیب *trans-alpha-bergamotene* به عنوان ترکیب شاخص انسانس ساقه و برگ، گل آذین و بذر نمونه نوشهر (بیش از ۹۰ درصد) شناخته شده است. *bergamotene* ترکیب معطری است که در سنتر بسیاری از ترکیبات معطر دیگر کاربرد دارد [۱۲]. در نمونه خوجیر، دو ترکیب *-terpinen-7-al* - γ (۳۷/۶ تا ۷۲/۸ درصد) و *limonene* (۴۷/۹ تا ۹۰/۵ درصد) ترکیبات اصلی انسانس اندام‌های مختلف جعفری کوهی انبوه را تشکیل داده‌اند. در نمونه چالوس نیز *-terpinen-7-al* - γ (۴۹/۱ تا ۷۲/۸ درصد) و *limonene* (۳۷/۸ تا ۷۰/۸ درصد) بیشترین مقدار را در انسانس اندام مختلف این گونه به خود اختصاص دادند [۷]. همچنین در تحقیقی دیگر ۱۴ ترکیب در انسانس میوه گیاه اناریجه شناسایی شد که از میان آنها *geijerene* (۱۷/۷ درصد) و *limonene* (۱۲/۹ درصد) بیشترین درصد را به خود اختصاص دادند [۱۳]. تنها یک گزارش از خاصیت ضدمیکروبی این گیاه وجود دارد که در آن خاصیت ضدقارچی ($MIC=2\text{ mg/ml}$ علیه *Candida albicans* و *Saccharomyces cerevisiae*) از انسانس میوه آن گزارش شده است [۱۳]. اما در رابطه با اثر ضدمیکروبی عصاره آن گزارشی ارائه نشده است.

طی ۳۰ سال گذشته که از آن به عنوان عصر طلایی آنتی‌بیوتیک‌ها یاد می‌کنند، دانشمندان توانستند به گستره وسیعی از ترکیبات ضدمیکروبی دست یابند و در نتیجه آن پژوهشکان به حق انتخاب بیشتری در درمان بیماری‌های عفونی دست یافتند. هم‌اکنون تعداد زیادی از آنتی‌بیوتیک‌های موجود در بازار منشأ طبیعی دارند. به طوری که از ۹۰ آنتی‌بیوتیک موجود در بازار در سال‌های ۱۹۸۲ تا ۲۰۰۰ تا ۷۰ آنتی‌بیوتیک دارای منشأ طبیعی بودند. کاربرد آنتی‌بیوتیک‌ها به انسان ختم نمی‌شود و از آنها به صورت مکمل غذایی برای حفظ سلامتی و افزایش رشد در احشام نیز استفاده می‌شود [۱، ۲]. اعطاف‌پذیری ژنومی و توانایی تغییر در اطلاعات ژنتیکی، باکتری‌ها را نسبت به بسیاری از آنتی‌بیوتیک‌ها مقاوم کرده است. از طرفی استفاده زیاد، طولانی مدت و نادرست از آنتی‌بیوتیک‌ها در داروهای انسانی، حیوانی و کشاورزی منجر به مقاومت این عوامل بیماری‌زا می‌شود و دانشمندان را بر این می‌دارد تا به کشف آنتی‌بیوتیک‌های جدید با اثربخشی بیشتر و عوارض جانبی کمتر پردازند [۳، ۴].

گیاهان منع عظیمی از متابولیت‌های ثانویه هستند که تا کنون تنها درصد بسیار ناچیزی از آن‌ها شناسایی شده است و خواص بیولوژیکی تعداد بسیار کمتری نیز مورد بررسی قرار گرفته است. از این رو بررسی خواص بیولوژیکی این منع عظیم خدادادی جهت کشف داروهای جدید یکی از مهمترین چالش‌های داروسازان، بخصوص در زمینه گیاهان دارویی می‌باشد [۵].

جعفری کوهی انبوه یا اناریجه (*Pimpinella affinis*) گیاهی دو ساله از خانواده چتریان (Apiaceae) و جنس *Pimpinella* می‌باشد. پراکندگی جغرافیایی این گونه در آناتولی، ایران، ترکمنستان، افغانستان، قفقاز و عراق است. در ایران در شمال، شمال غرب، مرکز، شرق و شمال شرق پراکنده است. مردم مناطق شمالی ایران و به خصوص منطقه هیرکانی (استان‌های مازندران، گلستان و گیلان) از برگ‌های تازه این گیاه به عنوان یک سبزی معطر در رژیم غذایی خود استفاده می‌کنند. جنس *Pimpinella* در ایران حدود ۲۳ گونه دارد [۸-۱۰]. گونه‌های این جنس در مناطق مختلف اروپا، آسیا و از

صرافی و همکاران

صف و توسط تبخیر کننده دوار تحت فشار ۳۳۵ میلی بار تغليظ و خشک شد. برای افزایش بازده عصاره گیری با حلال هگران ۳ بار تکرار شد. سپس جهت استحصال عصاره اتيل استاتی، باقی مانده گیاه از مرحله قبل را خشک و ۲۰ لیتر حلال اتيل استاتی به آن اضافه شد. پس از ۴۸ ساعت خیساندن، عصاره اتيل استاتی صاف و توسط تبخیر کننده دوار تحت فشار ۲۴۰ میلی بار تغليظ و خشک شد. عملیات عصاره گیری در این مرحله نیز ۳ بار تکرار شد. در مرحله آخر نیز پس از خشک کردن بقایای گیاه ۲۰ لیتر حلال متابولو به آن اضافه شد. عصاره حاصل صاف و تحت فشار ۲۵۳ میلی بار توسط تبخیر کننده دوار تغليظ و خشک شد [۱۶]. در پایان این مرحله ۳۰/۹ گرم عصاره هگزانی (وزنی/ وزنی ۱/۲ درصد)، ۴۰ گرم عصاره اتيل استاتی (وزنی/ وزنی ۱/۶ درصد) و ۱۴۲/۵ گرم عصاره متابولی (وزنی/ وزنی ۵/۷ درصد) به دست آمد.

در این مطالعه سویه های استافیلوکوکوس اورئوس (ATCC ۲۵۹۲۳) به عنوان باکتری گرم مثبت و اشرشیاکلی (ATCC ۲۵۹۲۲) به عنوان باکتری گرم منفی از سازمان پژوهش های علمی و صنعتی ایران تهیه و جهت سنجش فعالیت ضد باکتریایی عصاره ها استفاده شد. در اینجا از روش براث میکرودایلوشن که توسط موسسه CLSI برای اندازه گیری MIC (حداقل غلاظت مورد نیاز نمونه برای بازداری رشد باکتری) پیشنهاد شده است، استفاده شد [۱۷]. برای این منظور از میکروپلیت ۹۶ چاهکی استفاده شد. دوز مصرفی استوک نمونه ها (عصاره ها و جزء های عصاره اتيل استاتی) ۳۰ mg/ml (در DMSO) بود و رقت های متوالی تا ۱۰ رقت برای عصاره ها: ۱۰، ۵، ۰/۵، ۰/۲۵، ۰/۱۵۶، ۰/۳۱۲، ۰/۰۷۸، ۰/۰۳۹، ۰/۰۲۵، ۰/۰۱، ۰/۰۰۵ و ۰/۰۰۲ mg/ml تهیه شدند. برای رقت سازی در چاهک اول ۱ ml ۲۰۰ محیط کشت و نمونه و در بقیه چاهک ها ۱ ml ۱۰۰ از محیط کشت استریل (مولر - هیبتون براث) ریخته شد. در ادامه ۱ ml از چاهک اول برداشته و به چاهک دوم اضافه شد. چند بار چاهک دوم را پر و خالی کرده تا نمونه با محیط کشت مخلوط شود. پس از آن ۱ ml ۱۰۰ از

از جمله راه های رسیدن هدفمند به ترکیبات دارویی، روش «جزء بندی با هدف بیولوژیکی» است. پائول ارلیچ از این روش به میزان اندکی در مفاهیم اساسی کتاب خود (داروها اثر نمی کنند مگر آنکه محدود شوند) به کار گرفته است. بر اساس این اصول مولکول های زیستی باید با استفاده از روش های تجزیه ای جدا شوند تا به یک انتخاب پذیری زیستی دست یافته و بتوان روی ترکیب مورد نظر تمرکز کرد [۱۴].

هدف از نگارش مقاله موجود، بررسی اثر ضد باکتریایی عصاره جعفری کوهی انبوه (علیه دو باکتری استافیلوکوکوس اورئوس و اشرشیاکلی) به همراه روش جزء بندی بیولوژیکی است. بر این اساس جداسازی (بر اساس اختلاف قطبیت) و شناسایی جزء های فعال عصاره برگ جعفری کوهی انبوه از سایر اجزاء به کمک جزء بندی او لیه توسط روش عصاره گیری متوالی (sequential extraction) [۱۵] و در پی آن جزء بندی نهایی توسط روش های کروماتوگرافی ستونی (column chromatography) و کروماتوگرافی لایه نازک (thin layer chromatography) انجام می گیرد.

مواد و روش ها

برگ های تازه جعفری کوهی انبوه (*Pimpinella affinis*) در فروردین ماه سال ۱۳۹۱ از منطقه دودانگه ساری (مازندران) جمع آوری شد. سپس توسط بخش گیاه شناسی باع گیاه شناسی نوشهر با شماره هرباریومی ۳۱۴۸ مورد تأیید قرار گرفت. پس از شستشو، گیاه توسط جریان هوای خشک در دمای ۲۵ درجه سانتی گراد و به دور از نور خورشید خشک و جهت انجام فرایند عصاره گیری به صورت پودر درآورده شد.

در این پژوهش از روش عصاره گیری متوالی (sequential extraction) جهت به دست آوردن عصاره های هگزانی (غیر قطبی)، اتيل استاتی (نیمه قطبی) و متابولی (قطبی) برگ جعفری کوهی انبوه (*P. affinis*) استفاده شده است. بر اساس این روش ابتدا به ۲/۵ کیلوگرم از برگ گیاه خشک شده ۲۰ لیتر حلال هگزان اضافه شد و به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۲۰ میخیط نگهداری شد. سپس عصاره حاصل به کمک کاغذ صافی

ترکیبات شیمیایی یکسان) توسط تکنیک کروماتوگرافی لایه نازک (TLC) شناسایی و با هم ادغام شدند. در این قسمت در حدود ۰/۱ میلی گرم از هر یک از اجزای به دست آمده بر روی صفحه TLC قرار داده شد و توسط حلال مناسب شسته شد و ترکیبات آنها به صورت لکه‌های مجزا (بر اساس قطبیت) تفکیک شدند. سپس جهت شناسایی تمامی لکه‌ها، بخصوص لکه‌هایی که در نور معمولی قابل روئیت نبودند، صفحات TLC زیر طول موج‌های ۲۵۴ و ۳۶۶ نانومتر اسکن و پس از آن با معرف فسفومولیدیک اسید ظاهر شدند. در پایان از طریق مقایسه لکه‌های ظاهر شده مربوط به هر جزء، جزء‌هایی که بیشترین شباهت را با هم داشتند ادغام شدند [۱۸]. تحلیل آماری داده‌ها با استفاده از نرمافزار SPSS و آنالیز واریانس یک طرفه (ANOVA) انجام شد و $P < 0/05$ معنی‌دار در نظر گرفته شده است.

نتایج

اثر ضد باکتریایی عصاره‌های هگزانی، اتیل استاتی و متانولی برگ جعفری کوهی انبوه (*P. affinis*) علیه باکتری‌های گرم مثبت استافیلوکوکوس اورئوس و گرم منفی اشرشیا کلی بررسی شد. بر اساس نتایج به دست آمده، عصاره اتیل استاتی و متانولی با $MIC = 1/0 \text{ mg/ml}$ بهترین نتیجه را علیه استافیلوکوکوس اورئوس داشتند. همچنین عصاره اتیل استاتی با $MIC = 2/0 \text{ mg/ml}$ فعالیت بهتری علیه اشرشیاکلی نسبت به عصاره‌های دیگر نشان داد (جدول شماره ۱). همچنین اثر ضدباکتریایی هر سه عصاره وابسته به غلظت بود.

با توجه به جدول شماره ۱، در مجموع عصاره اتیل استاتی فعالیت ضدباکتریایی بهتری نسبت به دو عصاره دیگر داشت و از این رو به عنوان مناسب‌ترین عصاره جهت جداسازی اجزای فعال از غیرفعال آن توسط روش کروماتوگرافی انتخاب شد. توسط این روش عصاره‌ای که حاوی صدھا ترکیب با فعالیت-های ضدباکتریایی مختلف است به چند جزء حاوی تعداد محدودی ترکیب (بر اساس قطبیت) تفکیک می‌شود. بنابراین با استفاده از روش کروماتوگرافی ستونی ۴۰ گرم از جزء

چاهک دوم توسط سمپلر برداشته و به چاهک سوم اضافه شد. این کار تا چاهک ۱۱ ادامه یافت. $1\text{ ml} \times 10^7 \text{ CFU}$ به همه چاهک‌ها به استثنای چاهک شماره ۱۱ اضافه شد. از چاهک‌هایی که حاوی محیط کشت و عصاره بود به عنوان کنترل منفی استفاده شد. همچنین از ۱۰ چاهک که فقط حاوی باکتری بودند، جهت تعیین کدورت استفاده شد. پلیت‌ها به مدت ۲۰ ثانیه با هم زن ارتعاشی با دور 300 rpm هم زده شد و سپس به مدت ۲۲ ساعت و در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد در انکوباتور نگهداری شد. بعد از این مدت کمترین غلظتی که در آن عدم رشد باکتری یا کدورت دیده شد به عنوان MIC گزارش شد. همه آزمایش‌ها دو بار تکرار شد و از کلرامفینیکل (chloramphenicol) به عنوان آنتی‌بیوتیک استاندارد استفاده شد. در این آزمایش از ۱۱ رقت برای کلرامفینیکل: $0/5$, $0/25$, $0/125$, $0/625$, $0/312$, $0/0078$, $0/0039$, $0/0019$, $0/0005$ و $0/0005 \text{ mg/ml}$ استفاده شد.

جهت جزء‌بندی عصاره اتیل استاتی به روش کروماتوگرافی، ابتدا یک ستون کروماتوگرافی شیشه‌ای (به قطر ۵ سانتی‌متر و طول ۹۰ سانتی‌متر) با $850 \text{ گرم سیلیکاژل (مش ۷۰-۲۳۰)}$ پر شد و طی ۴۸ ساعت توسط حلال هگزان شسته شد تا ذرات سیلیکاژل در طول ستون کاملاً در کنار هم قرار بگیرند و فواصل بین آنها یکنواخت شود. سپس $40 \text{ گرم از عصاره اتیل استاتی خشک شده در طول ستون بارگذاری و توسط سیستم حلالی هگران: اتیل استات به روش گردایانی، شسته شد. شستشوی ستون با هگران ۱۰۰ درصد آغاز و با افزودن تدریجی اتیل استات به آن (در طول یک ماه) به اتیل استات ۱۰۰ درصد ختم شد. سرانجام برای خروج کامل باقیمانده عصاره در ستون از حلال متانول استفاده شد. توسط این روش ترکیبات موجود در عصاره بر اساس قطبیت در طول ستون تفکیک و به حجم‌های 250 میلی‌لیتری در انتهای ستون به همراه حلال خارج شدند (ترکیبات کمتر قطبی سریع‌تر از ترکیبات قطبی از ستون کروماتوگرافی خارج می‌شوند). سپس جزء‌هایی به دست آمده توسط دستگاه تیغه‌کننده دوار تغليظ و خشک شدند. در ادامه جزء‌های مشابه (از لحاظ وجود$

صرفی و همکاران

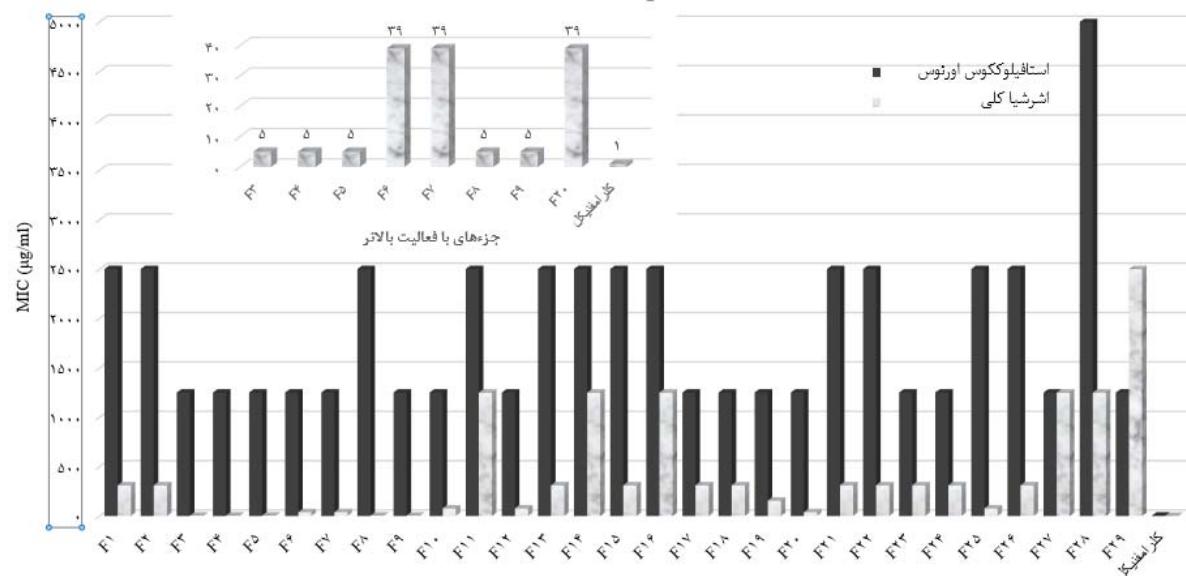
در نگاه اول به جدول شماره ۱ و شکل شماره ۱، می‌توان دریافت که با تفکیک ترکیبات موجود در عصاره اتیل استاتی، برخی از اجزاء فعالیت بیشتری از خود نشان دادند و در برخی کاهش قدرت بازدارندگی نسبت به جزء اصلی مشاهده شد. نکته قابل توجه قدرت ضدبacterیایی بسیار بالای جزء‌های غیرقطبی تر (F۳-F۹) می‌باشد. قدرت مهارکنندگی جزء‌های F۳-F۵، F۸ و F۹ علیه استافیلوکوکوس اورئوس (MIC=۵/۰ µg/ml) بسیار نزدیک به قدرت کلرام芬یکل (MIC=۱/۰ µg/ml) که یک آنتی‌بیوتیک قوی می‌باشد، است. نتایج حاصل نشان‌دهنده اثر ضدبacterیایی واپسیه به غلظت این اجزاء می‌باشد.

اتیل استاتی به ۱۴۹ جزء تفکیک شد. با مقایسه ۱۴۹ جزء به دست آمده توسط کروماتوگرافی لایه نازک (TLC) و ادغام اجزای مشابه، در نهایت ۲۹ جزء نهایی (F۲۹ تا F۱) حاصل شد. به طوری که قطیبت ترکیبات موجود در اجزاء از جزء F۱ به تدریج افزایش می‌یابد و در جزء F۲۹ به بیشترین حد می‌رسد. در ادامه اثر ضدبacterیایی ۲۹ جزء نهایی حاصل از عصاره اتیل استاتی علیه دو باکتری استافیلوکوکوس اورئوس و اشرشیاکلی بررسی شد. نتایج نشان می‌دهد که به طور کلی فعالیت اجزاء علیه باکتری گرم مثبت استافیلوکوکوس اورئوس بیشتر از باکتری گرم منفی اشرشیاکلی است (شکل شماره ۱). تمامی نتایج گزارش شده دارای p-value کمتر از ۰/۰۵ می‌باشند و دارای سطح معنی داری مناسبی هستند.

جدول شماره ۱- میزان فعالیت ضدبacterیایی (بر اساس MIC) عصاره‌های جعفری کوهی انبوه

عصاره	اشرشیاکلی (mg/ml)	استافیلوکوکوس اورئوس (mg/ml)
هگرانی	۵/۰*	۲/۵ **
اتیل استاتی	۲/۰ **	۱/۰ *
متانولی	۲/۵ **	۱/۰ *
کلرام芬یکل	۰/۰۰۴ **	۰/۰۰۱ *

* در مقایسه با کنترل ** P<۰/۰۵ در مقایسه با کنترل

شکل شماره ۱- میزان فعالیت ضدبacterیایی جزء‌های به دست آمده از عصاره اتیل استاتی Pimpinella affinis بر اساس

* P<۰/۰۱ ** P<۰/۰۵ *** P<۰/۰۰۱ در مقایسه با کنترل

این عصاره و به دست آمدن جزءهای فعال‌تر در برابر دو باکتری استافیلولوکوکوس اورئوس و اشرشیاکلی شد. در اینجا نیز باکتری گرم مثبت استافیلولوکوکوس اورئوس حساسیت بیشتری نسبت به باکتری گرم منفی اشرشیاکلی نشان داده است. قدرت مهارکنندگی جزءهای F₃-F₅, F₈ و F₉ علیه استافیلولوکوکوس اورئوس ۲۰۰ برابر فعال‌تر از عصاره اتیل استاتی و مشابه اثر کلرامفینیکل که یک آنتی بیوتیک قوی است می‌باشد. این نتایج نشان‌دهنده وجود ترکیب یا ترکیبات ضدباکتری بسیار قوی در این اجزاء می‌باشد. گزارش‌ها نشان‌دهنده خاصیت ضدباکتریایی بالای بسیاری از ترپن‌وئیدهای گلیکوزیدی است که برخی از آنها از جمله ethane-1,2-diol 3-hydroxyestragole β -, 1-O- β -D-glucopyranoside (E)-3-hydroxyanethole β -D- و D-glucopyranoside Pinmpinella گزارش شده‌اند [۱۹]. نتایج این پژوهش می‌تواند دارای اطلاعات مفیدی برای محققان علوم تغذیه و همچنین داروسازان باشد.

نتیجه گیری

به دست آوردن جزءهایی از برگ‌های گیاه جعفری کوهی انبوه (*Pimpinella affinis*) با فعالیت ضدباکتریایی نزدیک به کلرامفینیکل (یک آنتی بیوتیک قوی) از مهم‌ترین یافته‌های این تحقیق می‌باشد. نتایج به دست آمده نشان می‌دهد اثر مهارکنندگی هر سه عصاره هگزانی، اتیل استاتی و متابولی بر روی باکتری گرم مثبت استافیلولوکوکوس اورئوس بیشتر از باکتری گرم منفی اشرشیاکلی است. همچنین از میان این سه عصاره، عصاره اتیل استاتی دارای بالاترین اثر ضد باکتریایی بود.

بحث

در این پژوهش قابلیت بالای جزءهای به دست آمده از عصاره اتیل استاتی برگ‌های گیاه جعفری کوهی انبوه F₃-F₅, F₈ و F₉ در مهار باکتری گرم مثبت استافیلولوکوکوس اورئوس به اثبات رسید و مشخص شد پس از عصاره گیری، جزء‌بندی مناسب ترکیبات موجود در عصاره (به روش کروماتوگرافی) باعث افایش چشمگیر خاصیت مهاری خواهد شد. تاکنون مطالعه‌ای بر روی خاصیت ضدباکتریایی گیاه جعفری کوهی انبوه (*Pimpinella affinis*) انجام نگرفته است و این مقاله اولین پژوهش با نتایج مطالعات صورت گرفته بر روی سایر گونه‌های جنس *Pimpinella* نشان می‌دهد که این گونه در مهار سویه‌های استافیلولوکوکوس اورئوس و اشرشیا کلی در مقایسه با سایر گونه‌ها دارای فعالیت قابل توجهی می‌باشد. برای مثال در سایر مطالعات، فعالیت ضد باکتری قابل قبولی (*Pimpinella anisum* که معروف‌ترین و پرکاربردترین گونه این جنس می‌باشد، گزارش نشده است [۲۰-۲۲].

در آزمون تعیین MIC در محیط مایع، عصاره اتیل استاتی این گیاه نسبت به عصاره‌های هگزانی و متابولی آن خاصیت ضدباکتریایی بهتری را از خود نشان داد. با توجه به اینکه عصاره‌های اتیل استاتی شامل ترکیبات نیمه قطبی می‌باشند، می‌توان نتیجه گرفت که ترکیبات نیمه قطبی برگ جعفری کوهی انبوه دارای اثر ضد باکتریایی قوی‌تری نسبت به سایر ترکیبات آن هستند. جزء‌بندی عصاره اتیل استاتی با روش کروماتوگرافی ستونی و لایه نازک، منجر به تفکیک اجزای فعال و غیرفعال

منابع

1. Peláez F. The historical delivery of antibiotics from microbial natural products—Can history repeat? *Biochem Pharmacol*. 2006; 71 (7): 981-90.
2. Nosrati M and Behbahani M. The effects of the methanolic extracts of Prangos uloptera and crossoptera on the growth, mutagenicity and proliferation of human lymphocytes, based on ames test. *J. Babol Univ. Med. Sci.* 2015; 17 (6): 64-73.
3. Lewis K. Platforms for antibiotic discovery. *Nat. Rev. Drug Discov.* 2013; 12 (5): 371 - 87.

- 4.** Clardy J, Fischbach MA and Walsh CT. New antibiotics from bacterial natural products. *Nat. Biotech.* 2006; 24 (12): 1541 - 50.
- 5.** Rezayan A and Ehsani A. Evaluation of the chemical compounds and antibacterial properties of the aerial parts of persian *Heracleum persicum* essence. *J. Babol Univ. Med. Sci.* 2015; 17 (6): 26-32.
- 6.** Mozaffarian V. Identification of Medicinal and Aromatic Plants of Iran. 1, editor. Iran: Farhang Moaser. 2012.
- 7.** Askari F and Sefidkon F. Essential oil composition of *Pimpinella affinis* Ledeb. from two localities in Iran. *Flavour Frag. J.* 2006; 21 (5): 754-6.
- 8.** Heidari M, Asadi Pour A, Sepehri G, Atapour N and Esmaeili. Study of the analgesic effect of *Pimpinella Anisun* extract by Tail-Flick and Formalin test in mice. *J. Babol Univ. Med. Sci.* 1999; 1 (3): 42-51.
- 9.** Tabanca N, Bedir E, Ferreira D, Slade D, Wedge DE, Jacob MR and et al. Bioactive Constituents from Turkish *Pimpinella* Species. *Chem. Biodivers* 2005; 2 (2): 221-32.
- 10.** Kermanshah H, Hashemi Kamangar, S, Arami S, Mirsalehian, A, Kamalinegad M, Karimi, M and et al. Comparison of Antibacterial Effect of Hydroalcoholic Extract of Four Plants against Cariogenic Microorganisms by two in Vitro Methods. *J. Babol Univ. Med. Sci.* 2011; 13 (6): 21-9.
- 11.** Kisiel W, Janeczko Z and Zgud-Walaszek M. A germacradiene glycoside from roots of *Pimpinella saxifraga*. *Phytochem.* 1998; 49 (7): 2031-3.
- 12.** Askari F, Sefidkon F and Ahmadi S. Introduction of one Iranian *Pimpinella* species as a natural source for trans- α -bergamotene production. *Iran. J. Med. Arom. Plant.* 2006; 22 (2): 98-104.
- 13.** Verdian-rizi M. Chemical composition and antimicrobial activity of *Pimpinella affinis* Ledeb. essential oil growing in Iran. *Int. J. Green Pharm.* 2008; 2: 138-40.
- 14.** Weller MG. A Unifying Review of Bioassay-Guided Fractionation, Effect-Directed Analysis and Related Techniques. *Sensors* 2012; 12 (7): 9181-209.
- 15.** Jeyaseelan EC, Jenothiny S, Pathmanathan MK and Jeyadevan JP. Antibacterial activity of sequentially extracted organic solvent extracts of fruits, flowers and leaves of *Lawsonia inermis* L. from Jaffna. *Asian Pac. J. Trop. Biomed.* 2012; 2 (10): 798-802.
- 16.** Dehghan H, Sarrafi Y and Salehi P. Antioxidant and antidiabetic activities of 11 herbal plants from Hyrcania region, Iran. *Journal of Food and Drug Analysis* 2016; 24 (1): 179-88.
- 17.** Versalovic J. Manual of clinical microbiology. Washington, DC: American Society for Microbiology 2011.
- 18.** Ode OJ, Asuzu IU and Ajayi I. Bioassay-Guided Fractionation of the Crude Methanol Extract of Cassia singueana Leaves. *Journal of Advanced Scientific Res.* 2011; 2 (4): 81-6.
- 19.** Fujimatu E, Ishikawa T and Kitajima J. Aromatic compound glucosides, alkyl glucoside and glucide from the fruit of anise. *Phytochem.* 2003; 63 (5): 609-16.
- 20.** Essawi T and Srour M. Screening of some Palestinian medicinal plants for antibacterial activity. *J. Ethnopharmacol.* 2000; 70 (3): 343-9.
- 21.** Sokmen A, Jones BM, Erturk M. The in vitro antibacterial activity of Turkish medicinal plants. *J. Ethnopharmacol.* 1999; 67 (1): 79-86.
- 22.** Sağdıç O and Özcan M. Antibacterial activity of Turkish spice hydrosols. *Food Control* 2003; 14 (3): 141-3.

Investigation of Antibacterial Activity of *Pimpinella affinis* Leaves Against *E. coli* and *S. aureus* and Separation of Active Fractions

Sarrafi Y (Ph.D.)^{1*}, Tavahodi H (M.Sc.)¹, Dehghan H (Ph.D.)²

1- Department of Organic Chemistry, Faculty of Chemistry, University of Mazandaran, Babolsar 47416, Iran

2- Medicinal Plants Research Center, Shahed University, Tehran 3319118651, Iran

*Corresponding author: Department of Organic Chemistry, Faculty of Chemistry, University of Mazandaran, Babolsar 47416, Iran

Tel & Fax: +98- 11 - 35302352

Email: ysarrafi@umz.ac.ir, h.dehghan@shahed.ac.ir

Abstract

Background: *Pimpinella affinis* (Apiaceae family) is a vegetable in the north of Iran.

Objective: This study was conducted to investigate antibacterial activity of *Pimpinella affinis* (against *E. coli* and *S. aureus*) and separate its active fractions.

Methods: Antibacterial activities of *n*-hexane, ethyl acetate and methanol extracts of leaves of *P. affinis* (against *E. coli* and *S. aureus*) were measured using broth microdilution method in MIC. Subsequently, the ethyl acetate extract was separated in to 29 fractions using column chromatography and thin layer chromatography (TLC). Also, antibacterial activities of the fractions have been measured.

Results: According to the results, among the extracts, ethyl acetate extract showed the best activities against *E. coli* and *S. aureus* ($MICs=1.0$ and 2.0 mg/ml, respectively). Also, among the obtained fractions from ethyl acetate extract, F3-F5, F8 and F9 showed best inhibitory activities ($MIC=5.0\mu g/ml$, $P<0.05$) compared with that of the chloramphenicol ($MIC=1.0\mu g/ml$, $P<0.01$). All of the results have p-values less than 0.05.

Conclusion: The results showed that the Gram positive *S. aureus* is more sensitive to the extracts than the Gram negative *E. coli*. Also, partitioning of the ethyl acetate extract leaded to obtain antibacterial fractions (F3-F5, F8 and F9) with 200-fold more active than the ethyl acetate extract.

Keywords: *Pimpinella affinis*, *Escherichia coli*, *Staphylococcus aureus*, Chromatography

